A vibrant rainbow arches across a cloudy sky, framing a lush green landscape. In the foreground, a green tractor is parked on a grassy area. To the left, a green corrugated metal building is partially visible. In the background, there are dense evergreen trees and a wooden fence. The scene is set in a rural, mountainous area.

**Fadern,
Sonen
och
den Helige Ande**

Fadern, Sonen och den Helige Ande

Det förekommer många olika teorier angående ämnet Gudomen. Somliga menar, att det innebär en person med tre olika titlar. Andra hävdar, att det förekommer tre skilda väsen, som på ett gåtfullt sätt smälter samman till en enda varelse. Ytterligare andra är av den uppfattningen, att Jesus bara var en god man, en skapad varelse utskickad för vår återlösning. Några andra tror, att blott Fadern är Gud. Vissa framkastar, att Fadern och Sonen är Gud, och att den Helige Ande enbart är en kraft, som fullgör deras önskemål. Ett annat synsätt går ut på, att det finns tre levande personer, Fadern, Sonen och den Helige Ande. Var och en av dessa stridande uppfattningar har sina trogna anhängare, och alla läger menar sig ha rätt, och att de andra har fel.

Många av våra vänner har blivit påverkade av vissa förkunnare härvidlag. De har anslutit sig till en syn, som skiljer sig åt från Bibelns lära. Vi hoppas verkligen, att det här studiet kommer att öppna ögonen på dem, som har fångats av dylika villoläror.

Ehuru ämnet är vanskligt, finns det bara en sanning; och vi har upplevt, hur somliga vrider och vänder på många bibliska texter, för att de skall passa ihop med deras egna

åsikter. Måtte den Helige Ande leda oss till hela sanningen genom detta studium!

Kristus kom som människa och blev frestad i allt, liksom vi blir det

Låt oss först läsa några verser i Bibeln, och se, om vi rätt kan förstå dem.

Jesus sade: “Den som har sett mig, han har sett Fadern” (Johannesevangeliet 14:9). Jesus var en så fullständig spegelbild av Faderns sinnelag eller karaktär, att Han utgjorde Guds fulländade reflektion. Härav fick Jesus titeln “den Evige Fadern”.

“Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, **Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste**” (Jesaja 9:6).

Här ser vi, att Jesus blev omtalad som son i samband med Sin födelse, men Han blev också kallad för **Mäktig Gud** och **Evig Fader**.

Jesus kom till denna jord som Du och vi gjort. “Eftersom nu barnen är delaktiga av kött och blod, blev också han på liknande sätt delaktig av detsamma ...” (Brevet till hebreerna 2:14, *King James Version*)

“Därför måste han i allt bli lik bröderna för att han skulle vara barmhärtig och en trogen överstepräst inför Gud för att försona folkets synder. För därigenom att han blev plågad och frestad, kan han hjälpa dem som frestas” (Brevet till hebreerna 2:17-18).

“För vi har inte en sådan överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi, fast utan synd. Låt oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.” (Brevet till hebreerna 4:15-16).

Eftersom Kristus var Gud och blev frestad på denna jord som människa – i allt, liksom vi, men utan synd – är Han den ende, som kan förlåta synd (Lukasevangeliet 5:20-21).

Kristus kom i syndigt köotts gestalt

“För det som var omöjligt för lagen, därför att den var svag genom köttet, det gjorde Gud, då han sände sin Son i syndigt köotts liknelse och för syndens skull, fördömde synden i köttet” (Paulus brev till romarna 8:3).

“Var så till sinnes som också Kristus Jesus var, vilken, då han var i Guds gestalt, inte ansåg det som en rövad skatt att vara **jämnlik Gud**, utan utgav sig själv, och tog på sig **en tjänares gestalt, och blev lik**

oss människor. Och sedan han hade trätt fram som en människa ödmjukade han sig själv och blev lydlig intill döden, ja, intill döden på korset. Därför har också Gud upphöjt honom och gett honom ett namn som är över alla namn, för att i Jesu namn alla knän ska böja sig, deras som är i himlen och på jorden och under jorden, och för att alla tungor ska bekänna **att Jesus Kristus är Herren, Gud, Fadern, till ära**” (Paulus brev till filipperna 2:5-11).

Här ser vi, att Kristus var jämbördig med Gud Fader, men att Han ödmjukade Sig och kom till vår jord som människa, för att frälsa eller rädda mänskosläktet. Han höljde eller täckte Sin gudomlighet med det mänskliga och anlände här som människa. I Romarbrevet 8 läser vi också, att Han kom i syndigt köotts gestalt. Således kom Han hit som människa. I Sitt liv som människa blev Han frestad såsom vi blir det (inte som en gud), utan i egenskap av människa. På grund av Adams misslyckande, måste Kristus vinna segern över varje frestelse – och det lyckades Han med. Han frestades såsom vi frestas, men föll aldrig i synd. Därför blev Han vår Frälsare.

Kristus kom i Adams syndkänsliga natur, som denne ådragit sig i och med sitt fall, ja, Han anlände till denna jord i samma försvagade tillstånd, som människan befann sig i vid den tiden. Och precis som vi behöver be Gud om hjälp, bad Han till

Sin himmelske Fader om hjälp – i egenskap av människa. Jesus sade: **“Jag kan inget göra av mig själv.** Som jag hör så dömer jag, och min dom är rätt, för jag söker inte min vilja utan Faderns vilja som har sänt mig” (Johannes Evangelium 5:30).

I Nya Testamentet finner vi ofta, att Jesus kallar Gud Fader för Sin Fader. Vi har också sett Kristi uttalande: “Jag kan inte göra något av mig själv.” Som människa var Han beroende av hjälp från Sin Fader. Kristus var Gud, men Han använde Sig inte av Sin gudomlighet, då Han blev frestad av Djävulen. Vi har ju läst, att Han klädde Sin gudomlighet med det mänskliga.

“I Kristus bodde gudomens hela fullhet. Men det enda sättet, som Han kunde nå människor på, var genom **att hölja Sin härlighet i mänsklig dräkt”** (*The Signs of the Times*, den 20. Januari, 1898).

“Om vi riktigt vill djuploda en fråga, låt oss koncentrera oss på det mest förunderliga, som någonsin har inträffat i himmel eller på jord – **Guds Sons människoblivande.** Gud utgav Sin Son, för att dö för syndiga människor, en död i vanära och skam. Han, som varit Överbefälhavare i de himmelska salarna, **lade undan Sin kungliga skrud och kungakrona, samt klädde Sin gudomlighet med det mänskliga,** varpå Han anlände till denna värld i egenskap av mänskosläktets överhuvud som vårt mönster och föredöme. Han ödmjukade

Sig, för att lida tillsammans med släktet, för att anfäktas av deras anfäktelser.

Hela världen tillhörde Honom, men **så fullständigt berövade Han Sig Själv på allting,** att Han under Sin offentliga verksamhet tillkännagav: ‘Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inte något plats där han kan vila sitt huvud” {Lukasevangeliet 9:58} *Manuskript 76*, 1903).

“För att frälsa människan, blev Kristus lydig in i döden, döden på korset. **Guds Sons mänsklighet betyder allt för oss. Den utgör den kedja med guldlänkar, som binder fast våra själar vid Kristus och genom Kristus vid Gud.** Det här skall vara vårt studium. Kristus var en verklig människa, och Han gav prov på Sin ödmjukhet, genom att bli människa. Och **Han var Gud i köttet.**

När vi nalkas ämnet **Kristi gudomlighet iklädd mänsklig kappa,** gör vi rätt i, att lyda Kristi ord uttalade till Mose vid den brinnande busken: ‘Tag av dig skorna, ty platsen där du står är helig mark’ {Andra Moseboken 3:5}. Vi måste närma oss den här frågan med en elevs underdånighet, med syndaångrande hjärta. Och granskningen av Kristi människoblivande bär rik frukt, ja, det lönar sig, att gräva djupt efter den dolda sanningen” (*Manuskript 67*, 1898).

Av Jesaja 9:6 framgår det alltså, att Jesus på grund av Sin födelse kallades för **Guds Son**. I Lukasevangeliet 1:35 läser vi: «Ängeln svarade henne: 'Den helige Ande ska komma över dig, och den Högstes kraft ska överskugga dig, därför ska också det Heliga som blir fött av dig kallas **Guds Son**.»

Vid Jesu dop hördes det en röst från himmelen. "Och se, en röst från himlen sa: 'Dette är **min älskade Son**. I honom har jag ett gott behag'" (Matteusevangeliet 3:17).

Åter igen ser vi, att människan Jesus kallades för **Guds Son**.

Efter Sin död och uppståndelse uppsteg Jesus till Guds högra sida (Romarbrevet 8:34). Det tyder på, att Jesus och Fadern är två "olika" personer.

Är Jesus i allt Gud?

Vi har tidigare läst, att Han var jämbördig med Gud, och benämns Mäktig Gud, Ewig Fader.

"Ty jag är **HERREN, din Gud (Yah-weh)**, Israels Helige, **din Frälsare...**" (Jesaja 43:3).

Vi fortsätter i vers 10 i samma kapitel: "Ni är mina vittnen, säger **HERREN (Yah-weh)**, och min tjänare, som jag har utvalt, för att

ni skall känna mig och tro mig och förstå att jag är den som har förutsagt detta. **Före mig blev ingen Gud formad**, efter mig skall ingen komma. Jag, **jag är HERREN (Yah-weh), förutom mig finns ingen frälsare**. Jag har förkunnat det och berett frälsning, jag har kungjort det och ingen främmande gud ibland er. Ni är mina vittnen, säger **HERREN (Yah-weh)**, och **jag är Gud**" (Jesaja 43:10-12. I *King James*: "... att jag är Gud").

Här omtalas Jesus som den store "Jag Är", det vill säga Gud – Yah-weh. Han är Frälsaren.

I nästa kapitel läser vi: "Så säger **HERREN (Yah-weh)**, Israels Konung, och hans Återlösare, **HERREN Sebaot (Yah-weh): Jag är den förste och jag är den siste**, förutom mig finns ingen Gud" (Jesaja 44:6).

Jesus kallas för den förste och den siste.

I kapitel 45 läser vi annat om Kristus: "Jag är **HERREN** och det finns ingen annan. Utom mig finns ingen Gud. Jag spände bältet om ditt liv, fastän du inte kände mig... **Ty så säger HERREN (Yah-weh), han som har skapat himlen, han som ensam är Gud, som har format jorden och gjort den. Han som har berett den har inte skapat den till att vara öde utan format den till att bebos: Jag är HERREN (Yah-weh), och det finns ingen annan**" (Jesaja 45:5, 18).

Alltså är Jesus Gud, Yah-weh. Allting skapades av Honom (Johannes Evangelium 1:3).

Angående skapelsen i begynnelsen läser vi följande: **“Gud (Elohim) sade: ’Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss... Och Gud (Elohim) skapade människan till sin avbild, till Guds (Elohim) avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem”** (Första Moseboken 1:26-27).

Vi läser: **“Låt OSS** göra människor till vår avbild”. Ordet **“OSS”** säger oss, att det var flera gudomliga varelser, som skapade människan. Hebréiskans ord för **Gud är Elohim**, vilket står i pluralis, flertal. Därför tyder ordet *Elohim* på, att mer än en individ utförde skapandet.

Johannes förklarar det här mera ingående. Vi läser: **“I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Den samme var i begynnelsen hos Gud.** Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till, som har blivit till... Och Ordet blev kött och bodde bland oss...” (Johannes Evangelium 1:1-3, 14).

“Ordet” är ett uttryck för Kristus. Han var där i begynnelsen hos Gud och Han var Själv Gud. Han kom inte till efter Fadern, utan var där hos Fadern. Somliga säger, att Jesus föddes i himmelen, men den här texten talar klarspråk: Jesus var där i begynnelsen hos Gud. Det står inte, att

Ordet (Kristus) blev till efter Fadern. Om detta *hade varit* fallet, då skulle Fadern ha varit nummer ett, och Kristus skulle ha varit nummer två. Men så förhåller det sig inte. Ordet befann Sig där jämte Fadern från begynnelsen. Vi noterar också Bibelns uttalande, att Kristus är den förste – inte den andre (Uppenbarelseboken 1:17-18).

I Bibelns avslutande bok, Uppenbarelsen, skriver Johannes så här om Kristus: “Se, han kommer med skyarna och varje öga ska se honom, också de som har genomborrat honom, och alla jordens stammar ska jämra sig över honom. Ja, amen. Jag är **Alfa och Omega, begynnelsen** och änden, säger Herren, han som är och som var och som ska komma, den Allsmäktige... När jag såg honom föll jag ner som död för hans fötter. Men han lade sin högra hand på mig och sa till mig: ’Var inte rädd! **Jag är den förste** och den siste och den levande. Jag var död, men se, **jag lever i evigheternas evigheter. Amen.** Och jag har nycklarna till dödsriket och döden” (Uppenbarelseboken 1:7-8, 17-18).

Av denna text framgår det tydligt, att Jesus är den förste och den siste, början och slutet, Alfa och Omega. Således föddes Han inte av Fadern i himmelen, och på så vis blev nummer två, utan den förste. Vi läste nyss, att **ORDET** (Kristus) **var tillsammans med Gud I BEGYNNELSEN.** När vi talar om

existens, förekommer det inget glapp mellan Fadern och Sonen. Jesus kallas för Son, därför att frälsningsplanen inrättades före Planeten Jordens danande eller skapelse. Petrus skrev härom: "Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta från ert meningslösa liv som ni tagit över från era fäder, utan med Kristi dyrbara blod, som av ett felfritt lamm utan fläck. **Detta var han ju förutbestämd till före världens skapelse**, men som i dessa sista tider blev uppenbarad för er skull, ni som genom honom tror på Gud, som uppväckte honom från de döda och gav honom härlighet, för att er tro och ert hopp ska vara till Gud" (Första Petrusbrevet 1:18-20).

Bibeln talar även om Kristus som Lammet, vilket varit slaktat i och med världens grundläggning. Vi läser: "Och alla som bor på jorden ska tillbe det (vilddjuret), de vilkas namn skrivet inte är skrivna i livets bok hos **Lammet som har blivit slaktat från världens grundläggning**" (Uppenbarelsboken 13:8).

"Vilddjuret som du såg, det har varit och är inte mer, men det ska stiga upp ur avgrunden och gå bort till fördärvet. Och de som bor på jorden ska förundra sig, de vilkas namn inte är skrivna i livets bok **från världens grundläggning**, när de ser vilddjuret som har varit och inte är, och som ändå är" (Uppenbarelsboken 17:8).

"För vi som har kommit till tro går in i vilan, som han sa: Så svor jag i min vrede: *De skall inte komma in i min vila.* Ändå har **hans verk stått färdiga sedan världens grund blev lagd**" (Hebréerbrevet 4:3) *Alltså fanns frälsningsplanen redan före världens grundläggning. Jesus skulle komma som Guds Son.*

Vidare avslöjar texten i Johannesevangeliet 1:1-3, att Ordet (Kristus) existerar av Sig Själv(t). Han var på plats med Fadern sedan begynnelsen. Han är Gud. Enbart Gud existerar av egen kraft. Jesus är LIVET.

"Jesus sa till honom: 'Jag är vägen, sanningen och **LIVET**. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Johannes Evangelium 14:6).

"**HERRE, DU** har varit vår tillflykt från släkte till släkte. Innan bergen blev till och du skapade jorden och världen, ja, **från evighet till evighet är du, Gud**" (Psaltaren 90:1-2).

Sålunda är Jesus LIVET. Han tog ej emot det från Fadern, såsom vissa säger under predikan, utan Han är LIVET. Det framgår av fakta i Guds Ord, och vi må betvivla dem, samt ta till mångahanda teorier som stöd för andra utsagor, men då glider vi bort från Guds Ord. Alltså är det säkrast för oss alla att godta den saken, att Kristus

är **LIVET**. Han har liv i Sig Själv. Han är självexisterande.

I tillägg ser vi, att Kristus beskriver Sig som **evig**. “Jag är **Alfa och Omega, begynnelsen** och änden, säger Herren, han som är och som var och som ska komma, **den Allsmäktige**” (Uppenbarelseboken 1:8).

Orden JAG ÄR kommer från grekiskans EGO EIMI, vilket motsvarar Jahve på hebréiska. Det var Kristus, som mötte Mose vid den brinnande busken och sade **JAG ÄR – jag är Gud = Jehova {Jahwe, Herren}**. I Johannesevangeliet kapitel 8 och 18 talar Kristus många gånger om Sig Själv med detta uttryck.

“Jesus, som visste om allt som skulle hända honom, gick ut och sa till dem: ‘Vem söker ni?’ De svarade honom: ‘Jesus från Nasaret.’ Jesus sa till dem: ‘**Jag Är**’. Och Judas som förrådde honom stod också där med dem. Då när han sa till dem: ‘**Jag Är**’, vek de tillbaka och föll till marken. Då frågade han dem ännu en gång: ‘Vem söker ni?’ Då sa de: ‘Jesus från Nasaret.’ Jesus svarade: ‘Jag sa er att ‘**Jag Är**’. Så om ni söker mig, så låt dessa gå!’” (Johannes Evangelium 18:4-8).

Med andra ord säger Kristus åt oss, att Han är Gud, Jehova, den Allsmäktige.

“**Jesus** sa till honom (den blinde mannen som Jesus botade): ‘Du har redan sett

honom, och det er han som talar med dig.’ Då sa mannen: ‘Herre, jag tror.’ **Och han tillbad honom**” (Johannes Evangelium 9:37-38).

“Då mötte Jesus dem och sa: Var hälsade! Då gick de fram och **grep om hans fötter och tillbad honom**” (Matteus Evangelium 28:9).

“Och när de fick se honom, **tillbad de honom**, men några tvivlade” (Matteus Evangelium 28:17).

“Och detta är vittnesbördet: att **Gud har gett oss evigt liv, och det livet är i hans Son**” (Johannes första brev 5:11).

Livet är i Sonen. Han är livet. Det här är ett väldigt starkt bevis för, att Kristus är Gud. Han kom som människa, men klädde det gudomliga med det mänskliga. I Bibeln står det skrivet: “**För i honom bor Gudomens hela fullhet kroppsligen**” (Paulus brev till kolosserna 2:9). Denna är en synnerligen kraftfullt text. **Gudomens** hela fullhet bodde i Honom. Således var Jesus Gud, men Han använde inte Sin gudomliga makt, då Djävulen frestade Honom. Som människa var Han nödgad till, att be till Gud om hjälp från den Helige Ande, alldeles som vi ber till Gud om undsättning (Johannesevangeliet 5:30).

I Kolosserbrevet 2:9 hittar vi ordet GUDOM. Gudomens hela fullhet bodde i

Kristus. Det här är ett mäktigt uttalande. Det säger oss, att samtliga gudomliga krafter fanns i Kristus.

“Gud har alltid funnits till. Han är den store JAG ÄR. Psalmisten förklarar: ’Innan bergen blev till och du skapade jorden och världen, ja, från evighet till evighet är du, Gud.’ Psaltaren 90:2. Han är den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid {Jesaja 57:15}. ’Jag, HERREN, har inte förändrat mig», förklarar Han {Malaki 3:6}. Hos Honom sker det ingen förändring och förekommer det ingen växling mellan ljus och mörker {Jakobsbrevet 1:17}. **Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet”** (Hebréerbrevet 13:8). Han är **oändlig och allestädes {överallt} närvarande.** Ord förmår ej, att beskriva Hans väldiga majestät” (*Manuskript 132, 1902; Medical Ministry* s. 92; *The Faith I Live By*, s. 42).

“Därför älskar Federn mig, eftersom **jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka”** (Johannes Evangelium 10:17). Då Jesus dog, somnade inte den ändlöse Guden i Honom in, utan Kristus avled som människa. Han gav Sitt liv, då Han dog på korset, och tog sedan det tillbaka, då Han stod upp ifrån de döda, ur graven. Han hade förmågan, att ge det, och förmågan, att ta det åter.

Då Lasarus väcktes upp ur döden, sade Jesus: **“Jag är uppståndelsen och LIVET.** Den som tror på mig, han ska leva,

om han än dör” (Johannes Evangelium 11:25).

Här yttrar Kristus igen, att Han är **LIVET.**

Vi har sett så många Skriftställen, som entydigt säger oss, att Kristus är Gud, den evige Guden, som icke skapats eller fötts före världens grundläggning, att Han inte getts liv av Fadern, utan snarare, att Han är LIVET, ja, Gud från evighet till evighet, av oändlig tid bakåt och framåt räknat.

“Han är före allting, och allt består genom honom” (Paulus brev till kolosserna 1:17).

Hur skulle då Kristus kunna ha skapats eller fötts av Fadern, då Jesus var till före *allting*?

“Även om Guds Ord nämner Kristi mänskliga natur under Hans jordiska vistelse, talar det också klart och tydligt om Hans tidigare existens. **Ordet existerade som ett gudomligt väsen, ja, som Guds evige Son, i förbund och enhet med Sin Fader. Från evighet var Han Förbundsmedlaren,** Den, genom vilken alla släkten på jorden, både judar och hedningar, skulle komma att välsignas, om de bara ville godta Honom. ’Ordet var hos Gud, och **Ordet var Gud.**’ **Innan några människor eller änglar hade skapats, var Ordet hos Gud, och var Gud.**

Världen danades av Honom, «och utan honom har inget blivit till, som är till.’ **Om Kristus skapade allting, existerade Han före allting**. De ord, som sagts beträffande detta, är för entydiga, för att medge osäkerhet om innebörden. **Kristus var i allt Gud, och detta till det yttersta. Han var tillsammans med Gud sedan all evighet, Gud över allt och alla, för alltid välsignad.**

Herren Jesus Kristus, **Guds gudomlige Son, har funnits till sedan evigheten, som enskild person, men samtidigt ett med Fadern**. Han utstrålade himmelens största härlighet. Han gick i spetsen för de himmelska förnuftsväsendena, och **Han tog med rätta emot änglarnas tillbedjansfulla hyllning. Därmed rövade Han inte från Gud.** ’HERREN **ägde mig redan vid begynnelsen av sin väg**’, tillkännager Han, ’före sina gärningar i urtiden. **Av evighet är jag insatt, från begynnelsen**, innan jorden fanns. Innan djupen blev till föddes jag, innan källorna flödade av vatten. När bergens grund ännu inte var lagd och inga höjder fanns, då föddes jag, innan han gjort land och fält och jordens första stoft. När han beredde himlen **var jag där**, när han välvde en sfär över djupen’. {Ordspråksboken 9:22-27.}

Förhållandet, att Kristus var ett med Fadern före världens grundläggning,

skimrar av ljus och härlighet. Det ljuset strålar klart i mörkret, där det avger **gudomlig, ursprunglig härlighet**. Den här sanningen, vilken rymmer en outgrundlig gåta, förklarar andra mystiska och annars outtydbara sanningar, samtidigt som den omges av ett ljus, som det varken går att nalkas eller begripa.

’Innan bergen blev till och du skapade jorden och världen, **ja, från evighet till evighet är du, Gud.**’ {Psaltaren 90:2.}

’Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram.’ {Jesaja 9:2.} Här beskrivs Kristi förutvarande existens och meningen med Hans framträdande i vår värld som levande ljusstrålar från den eviga tronen. ’Samla nu dina skaror, du skarornas stad. En belägringsvall har man rest upp mot oss. Israels domare slår man med käpp på kinden. Men du, Betlehem Efrata, som är så liten bland Juda tusenden, från dig skall det åt mig komma en som skall härska i Israel. **Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar**’” {Mika 5:1-2} (*The Review and Herald*, den 5. April, 1906).

“Det Guds namn som hade nämnts för Moses för att ge uttryck för den evigt närvarande Guden hade denne galileiske lärare gjort anspråk på som sitt eget. **Han hade förklarat sig som den självexisterande**, han som hade blivit lovad åt Israel, han ’vilkens härkomst

tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar. (Mika 5:2)” (*Vändpunkten*, sid. 469, 470).

Då Gud (Elohim) träffade Mose vid den brinnande busken, sade Han: “**JAG ÄR (Yah-weh) DEN JAG ÄR (Yah-weh).**’ Och han sade vidare: ’Så skall du säga till Israels barn: **JAG ÄR (Yah-weh)** har sänt mig till er’” (Andra Moseboken 3:14, kursivt i *Svenska Folk-Bibeln* 98).

Här ser vi åter igen, att **Kristus är Gud, Han är JAG ÄR = Yah-weh.**

“Men **HERREN (Yah-weh)** sade till Mose: ’Nu skall du få se vad jag skall göra med farao, ty genom min starka hand skall han tvingas släppa dem, och genom min starka hand skall han tvingas driva dem ut ur sitt land.’ Och Gud (Elohim) sade till Mose: **Jag är HERREN (Yah-weh).** För Abraham, Isak och Jakob visade jag mig **Gud den Allsmäktige**, men under **mitt namn HERREN (Yah-weh)** gjorde jag mig inte känd för dem” (Andra Moseboken 6:1-3).

“De himmelska portarna öppnas på glänt för oss och vi får se Jesus, Guds lamm, omgiven av myriarders myriarder, tusen och åter tusen heliga väsen (Upp 5:9-14). ’Och **Herren** skall då vara konung över hela jorden, ja, på den tiden skall Herren var en och hans namn ett’ (Sak 14:9)” (*Thoughts From the Mount of Blessing*, s. 108).

“Jehova uppenbarade Sig inte blott i en domares och lagstiftares vördnadsbjudande höghet, utan även som Sitt folks medlidsamme beskyddare: ’Jag är **HERREN**, din Gud, som förde dig ut ur Egypten, ut ur slavlägret.’ Den, som de redan hade lärt känna som sin ledare och befriare, som hade fört dem ut ur Egypten och gjort en väg för dem genom havet samt förgjort Farao och hans här – varigenom Han visat Sig vara överlägsen alla Egyptens gudar – det var Han, som nu förkunnade lagen.

Lagen förkunnades inte vid denna tid uteslutande för hebréernas nytta. Gud ärade dem, genom att åt dem anförtro Sin lag, men den skulle anses som en helig skänk till hela världen. Sedelagens föreskrifter är tillämpliga på alla, och de förkunnades till undervisning och ledning för alla. Tio korta, högst omfattande och avgörande bud innehåller människans plikter mot Gud och mot medmänniskorna, och alla är grundade på kärlekens stora princip. ’Du ska älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela din förstånd, och din nästa som dig själv.’ Lukas Evangelium 10:27. Se också Femte Moseboken 6:4-5; Tredje Moseboken 19:18. Dessa grundsatser är noggrant framställda i de tio buden samt lämpade efter människans ställning och förhållanden.

Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig.

Jehova, det eviga, självexisterande, ej skapade väsen, som självt är allas Upphovsman och Uppehållare, är allena berättigat till den högsta vördnad och tillbedjan. Människan förbjuds, att älska eller tjäna något föremål framför Gud. Allt vi håller kärt, som minskar vår kärlek till Gud eller hindrar oss från att tjäna Honom, såsom vi bör, det gör vi till en gud.

Du skall inte göra dig någon bildstod eller avbild av någonting uppe i himlen eller nere på jorden eller i vattnet under jorden. Du skall inte tillbe dem eller tjäna dem.” (*Patriarch and Prophets*, s. 305).

Det var Kristus, som gav lagen till Mose. “En är lagstiftaren som kan frälsa och förgöra. Vem är du, du som dömer en annan?” (Jakobsbrevet 4:12)

“Därför sökte judarna ännu mer efter att döda honom, eftersom han inte bara bröt sabbaten, (genom att hela en man på vilodagen) utan också sa att Gud var hans

Fader **och gjorde sig själv lik Gud**” (Johannes Evangelium 5:18).

“Då sa judarna till honom: Du är inte femtio år än, och du har sett Abraham? Jesus sa till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: **Jag Är, innan Abraham blev till.** Då tog de upp stenar för att kasta på honom. Men Jesus gömde sig och gick ut från templet. Han gick rakt igenom dem och kom förbi på det sättet” (Johannes Evangelium 8:57-59).

Då Jesus sade: “**Jag och Fadern är ett.** Då tog judarna på nytt upp stenar för att stena honom. Jesus svarade dem: ’Jag har låtit er se många goda gärningar från min Fader. För vilken av dessa gärningar stenar ni mig?’ Judarna svarade honom och sa: ’Vi stenar dig inte för nogon god gärning, utan för hädelse, och därför att du som är en människa gör dig själv till Gud’” (Johannes Evangelium 10:30-33).

“Genom sin mänskliga natur blev Jesus ett med mänskligheten. Genom sin gudomsnatur hade han förbindelse med Guds tro. Som Människoson gav han ett exempel på lydnad, som Guds ger han oss kraft att lyda. **Det var Kristus som talade till Moses ur den brinnande busken på berget Horeb och sade: ’JAG ÄR DEN JAG ÄR. . . . Så skall du säga till Israels barn: ’JAG ÄR’ har sänt mig till eder.** – 2 Mos. 3:14. Detta var löftet om Israels befrielse. Då han kom i mänsklig gestalt **förklarade han sig vara denne JAG ÄR.**

Barnet från Betlehem, den saktmodige och ödmjuka Frälsaren är Gud 'uppenbarad i köttet'. Och till oss säger han: '**JAG ÄR** den gode herden.' '**JAG ÄR** det levande brödet.' '**JAG ÄR** vägen, sanningen och **Livet**.' 'Mig är given all makt i himmelen och på jorden.' – 2 Mos. 3:14; 1 Tim. 3:16; Joh. 10:11; 6:51; 14:6; Matt. 28:18. **JAG ÄR** garantin för varje löfte. **JAG ÄR**, frukta inte! 'Gud med oss' är en garanti på vår befrielse från synd, försäkringen om vår kraft att kunna lyda himmelens lag" (*Vändpunkten*, s. 21).

Alltså sade Jesus Själv många gånger, att Han var Gud. Därför försökte judarna, att stena Honom. Även i dag vill många stena dem, som förklarar denna sanning, att Jesus i grund och botten är Gud och jämbördig med Fadern.

“Jesus sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: **Jag Är**, förrän Abraham blev till. Då tog de upp stenar för att kasta på honom. Men Jesus gömde sig och gick ut från templet. Han gick mitt igenom dem och kom förbi på det sättet.’ Vilken berättelse är inte detta! Judarna var så förblindade av fiendens villfarelse, att de, utan någon som helst rättegång, skulle ha stenat Kristus till döds. **De insåg, att Han gjorde Sig Själv till Guds like, och eftersom de saknade kunskap om Gud och om Jesus Kristus, ansåg de detta vara hädelse. Hade de varit bekanta med Gud, skulle de inte ha förkastat Hans Son, och ha anklagat Honom för hädelse.**

Hur många är det inte i dag, som upprepar det här misstaget! I sin okunskap om Gud, i sin vantolkning av Hans Ord, förvränger människor Skrifterna till sitt eget fördärv. De värdesätter lögnen som sanning, och deras nit står inte i paritet till deras vetskap.

Den mänskoblivne JAG ÄR heter vårt eviga Offer. Denne JAG ÄR utgör vår Förlossare, vår Ersättare, vår borgensman. Han är Den, som förmår att döma mellan Gud och människans själ, vår Försvare vid himmelens domstol, vår osviklige Medlare, som å våra vägnar hänvisar till Sina förtjänster och Sitt försoningsoffer. **Denne JAG ÄR heter vår Frälsare.** Kring Honom kretsar vårt hopp om **evigt liv**. Han är en **ständigt tillgänglig hjälpare** i vanskliga stunder. Han är garanten, som förverkligar varje löfte. Vi måste kännas vid och ta emot denne **allmäktige Frälsare**; vi måste betrakta Honom, så att vi blir Honom lika till karaktären. 'Men så många som tog emot honom, åt dem gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. {Johannes Evangelium 1:12.} ...

Jehova är det namn, som getts åt Kristus. 'Se, Gud är min frälsning', skriver profeten Jesaja; 'jag är trygg och fruktar inte, **ty HERREN, HERREN är min starkhet och min lovsång. Han har blivit min frälsning.**' Med fröjd skall ni ösa vatten ur frälsningens källor. På den dagen skall ni säga: 'Tacka HERREN, åkalla hans namn, gör hans gärningar kända bland folken.

Förkunna att hans namn är upphöjt”
{Jesaja 12:2} (*The Signs of the Times*, den
3. Maj, 1899).

“Då sade judarna till honom: Du är ännu
inte femtio år, och du har sett Abraham!’
’Sannerligen, sannerligen, säger jag er’,
svarade Jesus, **’Jag är, förrän Abraham
blev till. Då tog de upp stenar för att
kasta på honom.** Men Jesus gömde sig
och gick ut från templet. Han gick mitt
igenom dem och kom förbi på det sättet.’
Deras ögon var förblindade, så att de inte
såg Honom.

**’Jag är, förrän Abraham blev till.’
Kristus är Guds sedan tidigare
existerande, självlevande Son.**
Budskapet Han gav åt Mose att förmedla
till Israels barn, löd: ’Så skall du säga till
Israels barn: **JAG ÄR** har sänt mig till er.’
Profeten Mika skriver så här om Honom:
’Men du, Betlehem Efrata, som är så liten
bland Juda tusenden, från dig skall det åt
mig komma en som skall härska i Israel.
**Hans ursprung är före tiden, från
evighetens dagar.’**

Genom Salomo tillkännagav Kristus:
’HERREN ägde mig redan vid begynnelsen
av sin väg, före sina gärningar i urtiden.
Av evighet är jag insatt, från begynnelsen,
innan jorden fanns. Innan djupen blev till
föddes jag, innan källorna flödade av
vatten. När bergens grund ännu inte var
lagd och inga höjder fanns, då föddes jag.

. . . när han satte en gräns för havet och
vattnet stannade där han befallt, när han
lade jordens grund, då var jag verksam vid
hans sida, **likt en, som vuxit upp hos
Honom.** Jag var hans glädje dag efter dag,
alltid jublande inför honom.’
{Ordspråksboken 8:23-25, 29-30. Texten
i senaste understrykningen är från *King
James Version*; den fattas i *Svenska Folk-
Bibeln* 98.}

**När Han talar om Sin tidigare
tillvaro, för Kristus våra tankar
tillbaka genom oändliga tidsåldrar.
Han försäkrar oss, att det aldrig har
funnits ett ögonblick, då Han inte
varit tätt knuten till den evige Guden.
Han, på vars röst judarna då
lyssnade, hade varit hos Gud likt en,
som vuxit upp hos Honom.**

Kristi ord yttrades med en stilla värdighet
och med en försäkran och kraft, som
väckte övertygelse i de skriftlärdes och
fariséernas hjärtan. De erfor styrkan hos
det från himmelen sända budskapet. Gud
knackade på porten åt deras hjärtan, varvid
Han enträget bad om, att få bli insläppt.
Dock vägrade de att lyssna. Genom att
ihärdigt förkasta Hans förmaningar och
inbjudningar, tvingade de Honom till, att
överlämna dem åt deras blindhet och dess
följder. Satan ansträngde sig till det
yttersta, för att binda dem vid sig, och
under hans herravälde utvecklade de en
tjurighet, som orsakade deras undergång”

(*The Signs of the Times*, den 29. Augusti, 1900).

“Jesus... sade: 'Jag är uppståndelsen och livet.' **I Kristus finns livet, det ursprungliga, det inte lånade, inte tilldelade.** 'Den som har Sonen, han har livet.' **1 Joh. 5:12. Jesu gudomliga ursprung är den troendes försäkran om evigt liv.** 'Den som tror på mig, han skall leva om han än dör; och var och en som lever och tror på mig, han skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?' Jesus ser här fram emot sin andra ankomst. Då skall de rättfärdiga döda uppstå oförgängliga och de levande rättfärdiga skall tas upp till himmelen utan att se döden” (*Vändpunkten*, s. 528).

Många betvivlar, att Ellen G. White faktiskt skrev det här avsnittet, som finns i boken *Vändpunkten*; men M. L. Andreasen höll ett anförande i kapellet i Loma Linda, California, den 30. November, 1948 om detta ämne. Här följer ett kort utdrag ur hans predikan:

“Då jag började som förkunnare, ställdes jag genast inför frågan om syster White. Om jag skulle undervisa andra, ansåg jag att jag själv behövde äga kunskap på den här punkten. Då jag trodde, att handling

är bättre än ord, for jag till California, för att träffa syster White. Hon tog välvilligt emot mig och jag stannade där i flera månader. Jag uppgav mitt ärende för henne. Hon lyssnade vänligt på mig och sade, att jag fick fri tillgång till hennes skrifter. Jag sade: 'Jag är inte intresserad av det, som har getts ut. Förmodligen har jag läst allt detta. Det enda jag önskar veta, är dess utseende, innan det sändes till tryckeriet.' Vid den tidpunkten trodde jag, att hennes renskrivare och korrekturläsare hade formulerat vissa saker, ty jag var säker på, att hon inte kunde ha varit upphov till dem i det skick de framträdde i tryck. Jag hade med mig ett flertal citat, som jag ville jämföra med originalen i hennes handskrift. Jag kommer ihåg, hur förbluffade vi blev, då *Vändpunkten* först kom ut, ty den innehöll vissa ting, som vi bara inte kunde tro på, däribland läran om Treenigheten, vilken då inte var allmänt godtagen av adventisterna. Somliga av citaten handlade om teologi, andra hade jag valt ut för deras sköna uttryckssätt. Jag ville utröna, hur dessa citat tedde sig, innan de rättades av korrekturläsarna.

Alltså gavs jag tillgång till manuskripten. Jag uppehöll mig i California i flera månader. Eftersom jag läser ganska snabbt, **läste jag nästan allt det, som syster White hade skrivit för hand.** Jag intresserade mig särskilt för uttalandet i *Vändpunkten*, vilket en gång i tiden

orsakade **stor teologisk oro** för samfundet: **'I Kristus finns livet, det ursprungliga, det inte lånade, inte tilldelade.'** S. 528. Uttalandet kanske inte ter sig särskilt omvälvande för Er, men det gjorde det för oss. Vi trodde knappt våra ögon, men givetvis vågade vi inte att predika emot det. Jag var övertygad om, att syster White aldrig hade skrivit: 'I Kristus finns livet, det ursprungliga, det inte lånade, inte tilldelade.' Men här **fann jag formuleringen i hennes egen handstil exakt så, som den hade blivit offentliggjord.** Likadant förhöll det sig med de övriga uttalandena. Då jag kontrollerade dessa, såg jag att de var syster Whites egna formuleringar.

Gjordes det inga rättningar i hennes manuskript? Jodå, rättningar gjordes. Hon skrev ganska snabbt, ändå var hennes handstil helt läsbar. Men det hände, att hon gjorde stavfel. Det förekom också felaktiga interpunktioner. I hennes ögon var interpunktion av underordnad betydelse. Stundom utelämnade hon inte bara komma och semikolon, utan också punkt. Detta orsakade stundtals bryderi: Var skulle punkt sättas? I samtliga fall, där syster White skrev för hand, tog renskrivaren hand om manuskriptet och satte dit komma och punkt. Sedan återlämnades manuskriptet till syster White, att godkänna eller korrigera. Då allt kom till allt, var det hennes verk från början till

slut" (Andreasen, *Chapel Talk*, Loma Linda, California, den 30. November, 1948, DF 961).

“Kristus var inte tvungen till, att gå igenom denna grymma behandling. Förpliktelsens ok lades inte på Honom, för att Han skulle åta Sig förlossningsverket. **Nej, Han gick frivilligt med på, att bli ett fläckfritt offer. Han var Guds jämlike, oändlig och allsmäktig.** Han stod över alla begränsade krav. *Han var till sinnelaget ett med lagen.* Det kunde inte sägas ens om de högsta änglarna, att de aldrig hade burit ett ok. Alla änglar bär avhängighetens ok, lydnadens ok. De är de utsända budbärarna från Honom, som är hela himmelrikets Överbefälhavare.

Inte en enda ängel kunde fungera som mänskosläktets ersättare och borgensman, *ty deras liv tillhör Gud; det stod dem inte fritt, att ge det ifrån sig.* Den mänskliga familjen var beroende av Kristus allena för sin existens. **Han är den evige, självexisterande Sonen, på vilken inget ok hade lagts.** Då Gud frågade: 'vilken skall Jag sända, vilken skall vara Vårt ombud?', var Kristus den ende himmelske invånare, som kunde svara: 'Här är Jag; sänd Mig.' Han allena hade svurit före världens grundläggning, att Han skulle bli människans garant. **Han var i stånd till, att säga det, som inte den högste ängel**

kunde uttrycka – 'Jag härskar över Mitt eget liv. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka' [se Johannesevangeliet 10:18]. (*Manuscript Releases*, Band 12, s. 395.)

“Vilken *Frälsare* vi har! Det var Han, som visade Sig för Johannes på ön Patmos, och proklamerade. 'Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och änden, säger Herren, han **som är, som var och som skall komma, den Allsmäktige.**' Ingen utom precis **en alltid levande, mäktig Gud** kunde betala lösepenningen, för att rädda syndare undan dödens avgrund” (*The Review and Herald*, den 18. Februari, 1896).

Den Helige Ande

En av de flitigast ventilerade frågeställningarna rör den Helige Ande. Somliga tror, att den Helige Ande bara är en ande (eller en person) från Fadern och Sonen. Andra tror, att den Helige Ande ingår i Gudomen. Vi måste medge, att vi inte helt förstår den här saken, nej, verkligen inte, och var och en av oss behöver betänka följande citat:

“**Den helige Andes natur** är ett mysterium. Människor kan inte förklara den, eftersom Herren inte har uppenbarat

det för dem. Människor med fantasifulla åsikter kanske kan sammanställa vissa citat ur Bibeln och ge dessa en mänsklig tolkning, men att godta sådana åsikter kommer inte att stärka församlingen. Ifråga om sådana mysterier, vilka är alltför djupa för mänsklig förmåga att förstå, är tystnad guld” (*Löftestiden*, s. 52).

Ehuru det här ämnet är vanskligt och fastän vi inte kan förstå den Helige Andes *natur*, har Gud gett flera viktiga upplysningar om den Helige Ande!

Låt oss fundera över några texter! Den första är i Första Moseboken, kapitel 1, vers 2.

“Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet. **Guds Ande** svävade över vattnet.”

I Gamla Testamentet läser vi också på många ställen om Guds Ande, eller den Helige Ande, till exempel utsagor som dessa: “När de kom till Gibeon kom en skara profeter emot honom. Då föll **Guds Ande** över honom (Saul), och han profeterade mitt ibland dem” (Första Samuelsboken 10:10).

“Då tog Samuel sitt oljehorn och smorde honom mitt ibland hans bröder. Och **HERRENS Ande** kom över David från den dagen och framöver. Sedan steg Samuel upp och gick till Rama” (Första Samuelsboken 16:13).

Vi har således många exempel i Gamla Testamentet, som berättar för oss om den Helige Andes eller Guds Andes verksamhet.

I Nya Testamentet läser vi om den Helige Ande i samband med Kristi dop. Där står det skrivet: "När Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet. Och se, himlen öppnades för honom, och han såg **Guds Ande** sänka sig ner som en duva och komma över honom. Och en röst från himlen sa: '**Denne är min älskade Son. I honom har jag ett gott behag**'" (Matteus Evangelium 3:16-17).

Här har vi rösten från himmelen, tillhörig Fadern, sedan Kristus och den Helige Ande. **Det förekommer här tre klart urskiljbara väsen eller personer**, och Guds Ande är inte lika med Kristus eller Fadern, utan det tredje väsendet eller personen, som sänkte Sig ned likt en duva och vilade över Kristus.

Det här skedde vid Kristi dop. Och när vi ändå är inne på ämnet om dopet, är det intressant att lägga märke till, att Kristus – strax före Sin himmelsfärd – sade till Sina lärjungar, att de skulle döpa människorna i dessa tre personers namn. Vi läser:

"Då trädde Jesus fram och talade till dem och sa: 'Mig är given all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och lär alla folk! Döp dem i **Faderns och Sonens och**

den helige Andes namn. Lär dem att hålla allt det jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut. Amen'" (Matteus Evangelium 28:18-20).

Åter igen har vi här de tre personerna: Fadern, Sonen och den Helige Ande. Och Kristus har befallt, att alla döpta individer skall döpas i Deras namn. Om vi inte finner oss i det, då trotsar vi Kristi testamente till oss.

Betänk följande: Vid vårt dop är **alla de tre gudomliga personerna** närvarande och önskar, att samarbeta med oss i vardagen. Kristus har stigit upp till himmelen, och både Fadern och Sonen verkar genom den Helige Ande, för att bistå oss. (Vi skriver mera om det litet längre fram.)

När en person lever på denna jord, har han möjlighet, att skriva sin sista vilja eller testamente. Testamentet träder i kraft vid personens död. Så är det också med Kristus. Hela Hans leverne och undervisning var Hans testamente till oss. Hans ord i Matteusevangeliet 28:18-20 ingår i Hans testamente. Efter Kristi död får vi inte ändra på Hans testamente och döpa folk på något annat vis. Vi bör använda orden, som Kristus använde, och **döpa folk i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn**.

Paulus skriver: "**Herre Jesu Kristi nåd och Guds kärlek och den helige Andes**

gemenskap vare med er alla. Amen” (Paulus andra brev til korintierna 13:13).

På nytt framträder de tre levande personerna: Jesus Kristus, Gud Fader och den Helige Ande. Och det är Paulus’ åstundan eller önskan, att alla de tre skall vara med oss.

Petrus inleder ett av sina brev så här: “Petrus, **Jesu Kristi** apostel, till de fr’mlingar som bor kringspidda i Pontus, Galatien, Kappadocien, Asien och Bitynien, utvalda enligt **Guds, Faderns**, förutseende genom **Andens helgelse till lydnad och rening** med Jesu Kristi blod. Nåd och frid åt er i överflödande mått” (Petrus första brev 1:1-2).

Petrus skriver om **Gud, Fadern, den Helige Ande och Jesus Kristus**. Tre personer.

“Det finns olika slags nådegåvor, men **Anden** är densamme. Det finns olika slags tjänster, men **Herren** är densamme. Det finns olika slags kraftgärningar, men **Gud** är densamme, han som verkar allt i alla” (Första Korintierbrevet 12:4-6).

Här omtalas den Helige Ande, Herren Jesus och Gud Fader. Tre personer.

Johannes skriver mycket om de tre gudomliga personerna, till exempel:

“Ty **tre** är de som vittnar i himlen: **Fadern, Ordet och den Helige Ande** och **dessa tre är ett**. Och tre är de som vittnar på jorden: Anden, vattnet och blodet och dessa tre är eniga” (Johannes första brev 5:7-8, *Reformations-Bibeln*).

Även här har vi tre personer, nämligen Fadern, Ordet och den Helige Ande.

I dag benämner många Bibelkommentarer den här fullständiga texten *Comma Johanneum*. *De anser inte, att versen borde vara med i Bibeln, liksom vissa är av den uppfattningen, att inte heller verserna i Matteusevangeliet 28:18-20 borde stå i Bibeln. Båda texterna handlar om Gudomen, och somliga ogillar detta, eftersom verserna inte passar med deras teologi. Även om vi utesluter Första Johannesbrevet 5:7 ur Bibeln, är det fortfarande som så, att många andra texter också talar om de tre personerna i Gudomen.*

Första Johannesbrevet 5:7 ingår i Bibeln *King James* {och i den svenska Reformations-Bibeln} och har bevarats av trofasta kristna. Emellertid har avsnittet tagits bort ur många grekiska manuskript, på grund av de vanskligheter det tycktes orsaka.

Förvisso skiljer sig ett fåtal verser åt mellan *King James Version* och den förmodade grekiska «flertalstexten». Det finns ett antal skäl till det:

1. Den så kallade «flertalstexten» vilar egentligen inte på flertalet texter, utan snarare på ett förhållandevis blygsamt antal manuskript. Den siste, som försökt att utröna skillnaderna i flertalet grekiska manuskript, doktor von Soden, granskade endast 400 av de dryga 5 000 befintliga grekiska texterna. Med andra ord: Det, som vanligen kallas för den grekiska «flertalstexten», utgör inte alls en samling av flertalet manuskript.

2. Den grekiska «flertalstexten» är också den huvudsakliga grekiska text, som används av Grekisk-ortodoxa Kyrkan. De tjänade på, att ändra på (eller stryka) vissa verser.

Grekisk-ortodoxa Kyrkan bekämpade ett kätteri benämnt «sabellianism», och kan då ha funnit det lättare, att bekämpa kätteriet, genom att helt enkelt ta bort de besvärliga avsnitten ur sina Biblar.

Men skribenter som Tertullianus (200 e.Kr.), Cyprianus av Kartago (250 e.Kr.), Priscillian (350 e.Kr.), Idacius Clarus (350

e.Kr.), Athanasius (350 e.Kr.), Aurelius Augustinus (398 e.Kr.), Rådsmötet i Kartago (415 e.Kr.) och afrikanska skribenter som Vigilus Tapensis, Victor Vitensis och Fulgentius anförde och försvarade hela texten i Första Johannesbrevet 5:7. Versen ingår förstås även i valdensernas Bibel.

Valdensernas Biblar kom till under tiden omkring 157 till på 1400-talet e.Kr. Faktum är, enligt John Calvins efterträdare Theodore Beza, att valdenserna tog emot Skrifterna från syriska missionärer på 120-talet e.Kr. och fullbordade översättningen till sitt latinska tungomål 157 e.Kr. Denna Bibel gick i arv från släkte till släkte, till Reformationen på 1500-talet, då protestanterna översatte valdensernas Bibel till franska, italienska, osv. Den här Bibeln är en tungviktare, när det gäller, att fastställa Guds egentliga uttalanden. John Wesley och Jonathan Edwards trodde, i likhet med de flesta reformatorer, att valdenserna var de sanna kristnas arvtagare, och att de bibehållit den kristna tron åt dagens bibliskt troende kristna.

Historiens belägg visar oss, att den romersk-katolska religionens ledare oupphörligt sökte att utplåna valdenserna och deras Bibel. Dock bevarade valdenserna framgångsrikt Guds Ord fram till Reformationen. I dag har vi den texten

i Bibeln *King James Version*, och det är därför, som vi hänvisar till den Bibeln. Den är den verkliga Bibeln, som bygger på grundtexten *Textus Receptus* (vilket betyder den Mottagna Texten).

Flertalet av nutidens Biblar saknar den fullständiga versen i Första Johannesbrevet 5:7-8. Där brukar det heta: “Det är tre, som vittnar: Anden, vattnet och blodet och dessa tre är samstämmiga.”

I den här texten ser vi, att de har tagit bort orden «i himmelen» och i vers 8 har de avlägsnat orden “på jorden”. I tillägg har de suddat ut orden “Fadern, Orden och den Helige Ande och dessa tre är ett.” Med sin handling har de undvikit diskussioner härvidlag. Men vi läser också i Bibeln:

“Om någon lägger något till dessa ord skall Gud på honom lägga de plågor som det är skrivet om i denna bok. Och om någon tar bort något från de ord som står i denna profetias bok, skall Gud ta ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, som det står skrivet om i denna bok” (Uppenbarelseboken 22:18-19).

“**Jag, HERREN**, har inte förändrat mig...” (Malaki 3:6).

Texten i Första Johannesbrevet 5:7 är inte den enda, som har ändrats på i många Biblar. Fienden, Satan, har verkat genom mänskliga ombud, för att åstadkomma så

många Bibelöversättningar, att det är svårt, att ta reda på, vilken är den rätta, av Gud ingivna eller inspirerade, Bibeln. Därför vädjar vi till Dig, att bruka den gamla, hederliga *King James Version* {och den svenska *Reformations-Bibeln*}, vilken bäst stämmer överens med den korrekta grundtexten, *Textus Receptus*. Må Gud hjälpa Dig till, att fatta rätta beslut i den här frågan!

Gudomen

I *King James Version* {samt i *Svenska Folk-Bibeln 98* och *Reformations-Bibeln*} förekommer ordet “godhead” eller “gudom” tre gånger, enligt följande:

“Är vi nu av Guds släkt så ska vi inte tänka att **Gudomen** är lik guld eller silver eller sten, något som är format av mänsklig konst och tanke” (Apostlagärningarna 17:29).

“För hans osynliga väsen, hans eviga makt och **Gudom**, kan förstås ända från världens skapelse och kan ses klart genom det som är skapat, så de är utan ursäkt” (Romarbrevet 1:20).

“För i honom bor **Gudomens hela fullhet kroppsligen**” (Kolosserbrevet 2:9).

I var och en av dessa verser används ett olik grekiskt ord! I Kolosserbrevet och Romarbrevet nyttjas “Gudom” på rätt sätt,

för att beteckna *egenskapen att vara Gud, Gudomlig natur*. I Apostlagärningarna tycks det innebära *Gud*.

Vi använder sålunda ordet Gudom och inte ordet Treenighet, eftersom många menar, att ordet Treenighet hör samman med Katolska Kyrkans undervisning. Emellertid har denna en annan förståelse på denna punkt. Vi återkommer till den saken senare i häftet.

“Fienden betvingades av Kristus i Hans mänskliga natur. **Kraften hos Frälsarens Gudom** var dold. Han vann seger i Sin mänskliga natur, varvid Han förlitade Sig på Gud för kraften. Sådan är allas förmånsrätt. I förhållande till vår tro kommer vår seger att stå” (*The Youth's Instructor*, den 25. April, 1901).

De är ett

Många gånger talar Bibeln om Gud som en, till exempel i Första Korintierbrevet 8:4: “... och att det inte finns någon annan Gud utom en enda.”

“en Gud och allas Fader, som är över alla och genom alla och i alla” (Paulus brev till efésierna 4:6).

Hur skall vi förstå ordet *en*? I Galaterbrevet 3: 28-29 läser vi: “Här är inte jude eller grek, här er inte slav eller

fri, här er inte man och kvinna, för alla är **ni ETT i Kristus Jesus**. Och om ni tillhör Kristus, då är ni Abrahams säd och arvingar enligt löftet.”

Jesus bad, att apostlarna skulle bli ett, sägande: “Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de ska **vara ett**, liksom vi är ett: jag i dem och du i mig, för att de ska vara fullkomligt förenade till ett” (Johannesevangeliet 17:22, 23).

I dessa två exempel såg vi, att vi **ALLA SKALL VARA ETT** i Kristus såsom Fadern och Kristus är ett. Hur kan det vara möjligt? Vad innebär det? Ja, personerna i fråga måste då alla ha tagit emot Kristus som sin Frälsare och ha delat Kristi och Faderns tro. På så vis kunde de vara ett i Kristus och ett med Fadern.

I begynnelsen sade Gud: “Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och **de skall bli ETT kött**” (Första Moseboken 2:24). Orden «ett kött» innebär inte, att ett gift par smälter ihop till ett mänskligt väsen efter vigseln, utan snarare, att de förenas som makar, för att bära upp en enda familj. Likt ett rep med tre förenade strängar, utgör de tre personerna Fadern, Sonen och Anden en Gud, en förenad, gemensam Gudom.

Mer angående den Helige Ande

Somliga menar, att den Helige Ande ingår i Gudomen, medan andra bara ser den Helige Ande som en person utgående från Fadern och Kristus. Åter andra tror, att den Helige Ande är en kosmisk kraft eller genomsyrande enhet – en opersonlig styrka, som fullgör Faderns och Sonens vilja.

Låt oss nu undersöka, huruvida den Helige Ande äger alla egenskaper, som utmärker en särskild, tänkande individ!

Jesus sade: “Och jag ska be Fadern, och han ska ge er **en annan Hjälpare**, för att han ska vara hos er för alltid” (Johannes Evangelium 14:16).

Jesus var en Hjälpare under Sin tid på denna jord. Men här läser vi, att Kristus skall sända oss EN ANNAN Hjälpare {eller Tröstare, på engelska}. Det grekiska ordet för Hjälpare/Tröstare är paraclete. Ordet betecknar en flersidig tjänst som rådgivare, försvarare, hjälpare, tröstare, bundsförvant och stöttare. Alla dessa drag hör normalt till en person eller vän.

Kristus talar: “Men jag säger er sanningen: Det är bäst för er att jag går bort. För om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, **ska jag sända honom till er**. Och när **han** kommer, ska **han** överbevisa världen om synd och om rättfärdighet och om dom... Men när **han**

kommer, sanningens Ande, ska **han** leda er till hela sanningen. För **han** ska inte tala av sig själv, utan allt **han** hör ska **han** tala, och **han** ska tala om för er vad som kommer att ske. **Han** ska förhärliga mig, för av mitt ska **han** ta och förkunna för er. Allt vad Fadern har är mitt. Därför sa jag, att **han ska ta av mitt och förkunna för er**” (Johannesevangeliet 16:7-8, 13-15).

Det är uppenbart utifrån denna text, att den Helige Ande skulle vara mera personligt närvarande efter Jesu himmelfärd. I fall den Helige Ande blott är energi, skulle Han inte ha behövt invänta Sin resa till jorden till efter Kristi himmelfärd.

I den här texten noterar vi också, att den Helige Ande kallas för “**han**” många gånger. Av det förstår vi, att Han är en person. Jesus kommer att sända Honom till oss. Han kommer att förhärliga Kristus. **Han kommer att få av det, som tillhör Kristus – Han kommer att ta från Kristus och ge åt oss**. Kristus verkar genom den Helige Ande. Så ser den Helige Andes uppdrag ut. Han är Kristi Ställföreträdare. Han är som ett sändebud åt Kristus. **Vad Han tar emot från Kristus, skänker Han åt oss**. Således framför Han samma sanning till oss, som Kristus gjorde. Han är Kristi Talesperson, företrädare eller ambassadör. Han kommer att leda oss in i hela sanningen! Halleluja! Pris ske HERREN!

Vi har nu sett, att den Helige Ande leder och undervisar. "Han skall föra Er in i hela sanningen." Visst kan en karta eller GPS leda en rätt, men ingen kallar en karta för «han». Det skulle ha varit väldigt lätt för Jesus att ha sagt: "När den kommer", men Jesus kallade den Helige Ande för "**han**" mer, än 15 gånger.

Paulus skriver: "**Bedröva** inte Guds Helige Ande, som ni har fått som ett sigill till förlossningens dag" (Paulus brev till efesierna 4:30). **Således går det att bedröva den Helige Ande.** Om Han bara vore en anda eller kraft, då ginge det ej, att göra Honom bedrövad. En bil kan fungera, men den saknar mänskliga känslor och går inte att bedröva. Robotar kan tyckas äga en personlighet, men de är oförmögna till, att alstra inspirerade tankar. Robotar styrs av datorprogram framtagna av människor. Den Heliga Skrift ingavs eller inspirerades av den Helige Ande. "För ingen profetia har någonsin kommit till genom mänsklig vilja, utan heliga människor från Gud har talat **drivna av den Helige Ande**" (Petrus andra brev 1:21).

Den Helige Ande kan både bedrövas och **tala**. "Då sa **Anden** till Filippus: 'Gå fram och håll dig intill denna vagn'" (Apostlagärningarna 8:29). Eftersom den Helige Ande kan bedrövas och tala, måste Han ha en personlighet och vara en person.

Det är en allvarlig sak, att tala emot den Helige Ande. "Därför säger jag er: All synd och hädelse ska människorna få förlåtelse för, men **hädelse mot Anden** ska inte förlåtas människorna. Och den som säger något mot Människosonen, han ska få det förlåtet. Men den som **talat mot den Helige Ande**, han ska inte få förlåtelse, varken i denna tidsålder eller i den kommande" (Matteus Evangelium 12:31, 32).

Vi kan fråga oss, varför det förhåller sig på det viset. Dock säger detta oss även, att den Helige Ande måste vara Gud. Det är skälet till, att Petrus sade att lögn mot den Helige Ande är liktydigt med lögn mot Gud. I Bibeln heter det: "Då sa Petrus: 'Ananias, varför har Satan uppfyllt ditt hjärta, så att du **ljög mot den Helige Ande** och tog undan en del av pengarna för jorden? Var inte egendomen din så länge du hade den kvar? Och efter att den var såld, var inte pengarna dina? (hade du inte rätt att göra som du ville?) Varför har du i ditt hjärta bestämt dig för att göra något sådant? **Du har inte ljugit för människor, utan för Gud**'" (Apostlagärningarna 5:3, 4).

Den Helige Ande kan vara ett **vittne**. Vi läser, att Han skulle komma att vittna om Kristus. "Men när Hjälparen kommer, som jag ska sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, då ska han **vitna om mig**" (Johannes Evangelium 15:26). I Hebréerbrevet 10:15 läser vi

också: “Om detta **vittnar också den Helige Ande för oss.**” Endast levande personer kallas att vittna vid världens domstolar. I det här sammanhanget sägs även den Helige Ande ha Sitt eget sinne. Vi läser: “och han som granskar hjärtan **vet vad Anden menar**, eftersom **han (Anden) går i förbön för de heliga efter Guds vilja**” (Paulus brev till romarna 8:27).

“Men för oss har Gud uppenbarat det genom sin Ande, för **Anden utforskar allting, ja, också djupen i Gud.** För vilken människa vet vad som finns i människan, utom människans ande som finns i henne? **Så vet ingen heller vad som finns i Gud utom Guds Ande**” (Paulus första brev till korinterna 2:10-11).

Vi ser tydligt, att den Helige Ande inte bara är en kraft, utan den tredje gudomlige personen i Gudomen. Ehuru ande, äger Han alla utmärkande drag hos en personlig individ. Anden porträtteras klart och entydigt som ett väsen, en varelse, som talar, undervisar, vägleder, fattar beslut, vittnar, tröstar och går att bedröva.

Det är inte nödvändigt för oss, att kunna exakt fastställa, vad den Helige Ande är. Kristus säger oss, att Anden är Hugsvalaren eller **Tröstaren/Hjälparen**, “sanningens Ande, som utgår från Fadern”. Angående den Helige Ande talas det klarspråk: I **Sitt arbete med, att leda människorna in i hela sanningen**, skall

Han “*inte* tala av **sig själv**” (Johannesevangeliet 15:26; 16:13).

“Den helige Andes **natur** är ett mysterium. **Människor kan inte förklara den, eftersom Herren inte har uppenbarat det för dem.** Människor med fantasifulla åsikter kanske kan sammanställa vissa citat ur Bibeln och ge dessa en mänsklig tolkning, men att godta sådana åsikter kommer inte att stärka församlingen. Ifråga om sådana mysterier, vilka är alltför djupa för mänsklig förmåga att förstå, är tystnad guld.

Den helige Andes **uppdrag** har **klart detaljerats** i Kristi ord: ‘När **han** kommer, ska **han överbevisa världen om synd och om rättfärdighet och om dom.**’ – Joh. 16:8. Det är den helige Ande som övertygar om synd. Om en människa ger sitt gensvar på Andens väckande inflytande kommer hon att föras till omvändelse och till insikt om betydelsen av att lyda de gudomliga föreskrifterna.

För den ångerfulle som hungrar och törstar efter rättfärdighet **uppenbarar den helige Ande Guds lamm** som utplånar världens synd. ‘**Han skall förhålliga mig, för av mitt ska han ta och förkunna för er**’, sa Jesus. ‘Han skall lära eder allt och påminna eder om allt vad jag har sagt eder.’ – Joh. 16:14; 14:26....

När den helige Ande har kunnat övertyga en människa om synd och öppnat hennes

sinne för rättfärdighetens måttstock, utplånar Anden tillgivenheten till de ting som hör till denna värld och fyller sinnet med en önskan om helgelse. 'Då skall han leda eder fram till hela sanningen' (Joh. 16:13), förklarade Frälsaren. Om människan är villig att låta sig omskapas kommer hela människan att helgas. Anden kommer att ta det som hör Gud till och prägla det i själen. Genom hans kraft kommer livets väg att göras så klar, att ingen behöver ta miste på den.

Från begynnelsen har Gud med sin helige Ande arbetat genom människor för att förverkliga sina avsikter med den fallna mänskligheten...." (*Löftestiden*, sid. 51-52).

"Kristus, vår Medlare, och den Helige Ande väddar fortlöpande å människans vägnar, men Anden gör det inte för oss såsom Kristus, vilken lyfter fram Sitt blod, som spillts sedan världens grundläggning. Anden påverkar våra hjärtan, för att åstadkomma bön och syndånger, pris och tacksägelse" (*Manuskript 50*, 1900).

"Då Jesus var tolv år gammal, vilade den Helige Ande över Honom. Härigenom kände Kristus något av den börda från det uppdrag, som Han hade anlänt till vår värld för. Hans själ väcktes till handling" (*The Signs of the Times*, den 30. Juli, 1896).

"Den helige Ande är det andliga livets andedräkt. Mottagandet av Anden är mottagandet av Jesu liv. Den tillför mottagaren Jesu egenskaper. Endast de som på detta sätt undervisas av Gud, de som äger denna Andens inre påverkan och i vilkas liv Kristus-livet kommer till uttryck, skall representera och tjäna församlingen" (*Vändpunkten*, s. 808).

Så skall vi återge några anmärkningar om detta ämne, som kommer att öppna Dina ögon än mer, och Du kommer att upptäcka, att dessa anmärkningar står i ljuvlig samklang med Bibeln. Var beredd!

Är Sig Själv

"Ingen bör söka, att dra människor till sig själv. Gud är personligen Sin församlings Grundare, och vi äger Hans osvikliga löfte om, att Hans närvaro och skydd skall ges åt Hans trogna barn, som rättar sig efter Hans rådgivning. Till tidens slut skall Kristus vara den främste. Han är källan till liv och styrka samt rättfärdighet och helgelse" (*Brev 39*, den 12. Mars, 1902; *The Upward Look*, s. 85).

"Genom att ta emot Kristus, blir vi delaktiga av denna natur. Vi lever i Honom, och blir berikade med den högsta, mest fullständiga salighet. Det innebär ett liv dolt med Kristus i Gud, ett liv renat, upphöjt, hängivet åt de mest storslagna, ädlaste syften. Detta innebär verkligen att

ha evigt liv. **Gud Själ** sitter på tronen i Sitt folks hjärtan, som är Hans företrädare” (*Youth’s Instructor*, den 13. Juli, 1899).

“Budbärarna, som förkunnar sanningen för denna tid, samverkar i arbetet med himmelens samlade krafter. I ömsint förbarmande talar Gud Själ till en oförbätterlig värld genom straffdomar; och kommer att fortsätta att tala på det sättet” (*Review & Herald*, den 5. Juli, 1906).

“Människan har ingen ursäkt för, att fortsätta i överträdelse och synd, eftersom kraft har tillhandahållits åt henne i Jesus, för att hon skall kunna övervinna. **Himmelens Guds verkar personligen genom Sin Helige Ande**” (*Manuskript 18*, 1887; *Manuscript Releases*, Band 9, s. 233).

“Löftet om den Helige Andes gåva förstås inte, som det borde; de förmåner, som hänger ihop med dess godtagande, uppskattas inte, som de borde. Gud önskar, att Hans församling i tro skulle vinnlägga sig om Hans löften, och **be om den Helige Andes kraft** till hjälp i varje läge. Han försäkrar oss om, att Han är villigare att ge den Helige Ande åt dem, som ber Honom därom, än föräldrar är att skänka goda gåvor till sina barn. Var och en kan få den himmelska smörjelsen, så ’ni behöver inte någon som undervisar er’ {Första Johannesbrevet 2:27}, och det finns ingen ursäkt för, att undvika plikter; ingen skyldighet borde vara ovälkommen,

inget åliggande undvikas. **Kristus Själ är den förnyande kraft**, som verkar i och genom varje soldat med hjälp av den Helige Ande. Guds Andes verksamma kraft skänker effektivitet till ansträngningarna åt alla, som är villiga att underordna sig Hans vägledning” (*Australasian Union Conference Record*, den 1. April, 1898).

Den Helige Andes uppgift

“**Den helige Ande upphöjer och förhärligar Frälsaren. Det är Andens verk att framhålla Kristus**, hans rättfärdighet och renhet samt den underbara frälsning, som vi får genom honom. Jesus säger: **’Av mitt ska han ta och förkunna för er.’** Joh. 16:14. Sanningens Ande är den ende som kan lära oss gudomlig sanning. Hur mycket måste inte Gud ha älskat oss, då han kunde utge sin egen Son till att dö för vår frälsning och ge sin Ande till att bli vår lärare och ständiga ledsagare” (*Signs of the Times*, den 3. April, 1884; *Signs of the Times*, den 24. Oktober, 1906, *Vägen till Kristus*, sid. 86-87; *Christian Education*, 1893, s. 59)!

“Kristus, vår Medlare, är den, som **utdelar den Helige Ande**; och genom **den Helige Andes uppfyllande av Sin uppgift** berör Golgatas försoning människans själ, så att hennes karaktär förändras, och hon får en ny natur, tills det går att säga i himmelen:

’Ni är Guds medarbetare, Ni bär Kristi ok, och axlar Hans börda” (*Youth’s Instructor*, den 5. Juli, 1894).

“Vilka vidunderliga uttalanden Kristus har gjort om **Sin representant** i världen! Denna källa till uppmuntran måste hållas öppen inför folket. När vi förstår den Helige Andes uppgift, kommer vi att säkra oss alla välsignelser. Han kommer att göra oss fullständiga i Kristus” (*Manuskript 8*, 1898; *Manuscript Releases*, Band 2, s. 23; *Manuscript Releases*, Band 4, s. 329).

Den Helige Ande som Guds representant

“Detta är vårt ledmotiv – Kristus korsfäst för våra synder, Kristus uppväckt från de döda, Kristus vår förespråkare inför Gud; och nära knuten till detta är den Helige Andes uppgift. Anden är **Kristi representant**, skickad åstad med gudomlig makt och gåvor till människor” (*Brev 86*, den 25. September, 1895; *Evangelism*, s. 187).

“Den Helige Ande **för människor till Kristus**, länkar själen vid Frälsaren, och får personen att identifiera sig med Kristus” (*Signs of the Times*, den 3. Oktober, 1895).

“Den Helige Ande, **utsänd i Kristi namn**, skulle lära dem allting och påminna dem

om allting. Den Helige Ande skulle vara **Kristi representant**. Jesus är Advokaten, som fortgående vädjar för det fallna släktet. Han äskar eller ber om, att de skall ges andlig kraft, så att de, genom makten från En mäktigare än Guds och människans samlade fiender, skall kunna besegra sina andliga vedersakare eller hätska motståndare” (*Manuskript 44*, 1897, s. 2; *Reflecting Christ*, s. 129; *Southern Review*, den 13. September, 1898).

“**Anden hade väntat på Kristi korsfästelse, uppståndelse och himmelfärd**. I årtal hade böner framförts för löftets uppfyllelse, för tilldelandet av Anden; och inte ett enda av dessa allvarligt menade vädjanden hade glömts bort. Nu sände lärjungarna under tio dagar upp sina önskemål, och Kristus i himmelen lade till Sin medling. Han åberopade Andens gåva, så att Han finge utgjuta den över Sitt folk. . . . Sedan Kristus hade nått Sin tron, gavs Anden enligt Hans löfte, och likt en mäktig stormvind kom den över de församlade, och fyllde hela huset. Den anlände med full styrka, som om den hade hållits tillbaka i årtal, men nu utgöts över församlingen, för att spridas vidare i världen. Vad följde på utgjutandet? Jo, att tusentals blev omvända på en dag” (*Manuskript 44*, 1898).

“***Den Helige Ande är en person***, ty Han vittnar med våra andar om, att vi är Guds barn. När det här vittnesbördet avläggs, utgör det sitt eget bevis. Sådana gånger tror

och är vi säkrar på, att vi är Guds barn. . . Den Helige Ande **har en personlighet**, eljest kunde Han inte vittna till och med våra andar om, att vi är Guds barn. Vidare måste Han vara **en gudomlig person**; annars kunde Han inte utforska Guds sinnes djupheter. 'Vem vet vad som finns i människan utom människans egen ande? Så vet heller ingen vad som är i Gud utom Guds Ande'" {Första Korintierbrevet 2:11} (*Manuskript 20*, 1906).

“Den Helige Ande är, i Kristi namn, Jesu Hjälpare. Han personifierar Kristus, och är likväl en annan personlighet. Vi kan få den Helige Ande, om vi ber om den, och har för vana, att vända oss till och lita på Gud, snarare än på begränsade människor, som kan begå misstag. **De eviga himmelska dignitärerna – Gud och Kristus samt den Helige Ande –** beväpnade dem [lärjungarna] med mer, än dödligas energi . . . avancerade jämte dem i arbetet med, att övertyga världen om synd” (*Evangelism*, s. 616).

“När Guds folk forskar i Skriften med en önskan om, att lära känna sanningen, **närvarar Jesus i form av Sin representant, den Helige Ande,** varigenom Han livar de ödmjuka och syndaångrandes hjärtan” (*Manuskript 158*, 1898; *Manuscript Releases*, Band 12, s. 145).

“Vi behöver inse, att **den Helige Ande är lika mycket en person, som Gud är det.** Den Helige Ande äger en personlighet, annars skulle Han inte kunna vittna till och med våra andar om, att vi är Guds barn. Han måste också vara en gudomlig person, eljest kunde Han inte utforska hemligheterna, som ligger dolda i Guds sinne. Den Helige Ande är ett fritt, verksamt, oberoende väsen. Himmelsens Gud använder Sig av Sin Ande som det behagar Honom; och mänskliga sinnen, mänsklig bedömning och mänskliga tillvägagångssätt kan lika litet begränsa dess verkningar, eller diktera, vilken kanal den skall fungera genom, som de kan säga till vinden: «Jag bjuder Dig, att blåsa åt ett visst håll, och uppträda på ett visst sätt.» Från begynnelsen har Gud verkat genom Sin Helige Ande med hjälp av mänskliga redskap, för att förverkliga Sin avsikt å det fallna släktets vägnar. Samma kraft, som upprätthöll patriarkerna, som skänkte Kaleb och Josua tro och mod, och som gjorde apostlaförsamlingens arbete fruktbarande, har upprätthållit Guds trofasta barn under varje därpå följande tidsålder. Den Helige Ande var den förnämsta av alla gåvor, som Han [Jesus] kunde utbedja Sig av Sin Fader för Sitt folks upphöjelse. Anden skulle ges som en livande kraft, och den förutan skulle Kristi offer ha varit utan verkan. Ondskans makt hade stärkts under århundraden, och människors underkastelse för denna sataniska fångenskap var förbluffande.

Synden gick att stå emot och besegras endast genom det mäktiga ingripandet från **den tredje personen i Gudomen**, som skulle komma utan inskränkt styrka, ja, med all gudomlig kraft. Den Helige Ande är en verksam hjälpare i Guds avbilds återställelse i mänskoscjälens” (*The Faith I Live By*, s. 52).

“Herren säger detta, därför att Han vet, att det är till vårt eget bästa. Han skulle gärna uppföra en mur omkring oss, för att avhålla oss från överträdelse, så att Hans välsignelse och kärlek kan utgjutas över oss i rikt mått. Det är orsaken till, att vi har grundat en skola här. Herren förklarade för oss, att det var på den här platsen, som vi skulle uppföra den, och vi har haft all anledning till att tro, att vi är på rätt ställe. Vi har förts samman som skola, och vi skall inse, att **den Helige Ande, som är lika mycket en person, som Gud är det**, går omkring på området här, att Herren Gud är vår upprätthållare och hjälpare. Han hör varje ord vi yttrar och läser våra sinnens innersta tankar” (*Manuskript 66*, 1899). (Ur ett anförande hållet inför studenterna på Avondale School, den 15. April, 1899. Även citerat i boken *Evangelism*, s. 616.)

“Den Helige Ande står bakom varje äkta bön. Jag har lärt mig, att vid alla mina vädjanden medlar Anden för mig och för alla de heliga; men Hans förbön är enligt

Guds vilja, den går aldrig emot Hans vilja. ’Så hjälper också Anden oss i vår svaghet’ {Romarbrevet 8:26}; **och eftersom Anden är Gud, känner Han till Guds tänkande.** Därför skall vi i alla våra böner för de sjuka, eller för andra behov, hålla Guds vilja högst. ’Vem vet vad som finns i människan utom människans egen ande? Så vet heller ingen vad som är i Gud utom Guds Ande’” {Första Korintierbrevet 2:11} (*The Signs of the Times*, den 3. Oktober, 1892).

“Den helige Ande är Kristi representant, men fri ifrån mänsklig natur och oberoende därav. Hindrad av mänsklig natur kunde Jesus inte personligen vara närvarande överallt. Därför var det till deras bästa att han skulle gå till Fadern och sända Anden att bli hans efterföljare på jorden. Då skulle ingen ha någon förmån på grund av vistelseort eller personlig kontakt med Jesus. Genom Anden skulle Frälsaren vara tillgänglig för alla. I det avseendet skulle han vara dem närmare än om han inte hade farit upp till himmelen” (*Vändpunkten*, s. 670).

Fadern, Sonen och den Helige Ande

“Innan Han lämnade dem, gav Kristus Sina efterföljare ett säkert löfte om, att Han efter Sin himmelsfärd skulle sända dem den

Helige Ande. 'Gå därför ut', sade Han, 'och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns (en personlig Gud) och Sonens (en personlig Furste och Frälsare) och den helige Andes (**utskickad från himmelen, för att företräda Kristus**) namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut'" {Matteusevangeliet 28:19-20} (*Manuskript 41*, 1897, s. 11, 12; *Manuscript Releases*, Band 12, s. 260; *Review & Herald*, den 26. Oktober, 1897).

"Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord, och min Fader skall älska honom, och vi skall komma till honom" {Johannesevangeliet 14:23}. **Vi, det vill säga, Fadern, Sonen och den Helige Ande**, och ta vår boning i honom" (*Brev 44*, den 9. April, 1893, s. 5; *Manuscript Releases*, Band 8, s. 408; *Manuscript Releases*, Band 9, s. 12).

"Vattnet täcker dopkandidaten, och i närvaro av hela det himmelska universum ges det ömsesidiga löftet. I **Faderns, Sonens och den Helige Andes** namn läggs personen i vattengraven, begravs med Kristus i dopet, och lyfts upp ur vattnet, för att leva trofasthetens nya liv inför Gud. **De tre stora makterna i himmelen** utgör vittnen; de är osynliga, men närvarande...

"Arbetet tydliggörs för varje själ, som har vidgått sin tro på Jesus Kristus genom dopet, och har tagit emot löftet från **de tre personerna, Fadern, Sonen och den**

Helige Ande" (*Manuskript 57*, den 12. Augusti, 1900, s. 4; *The Faith I Live By*, s. 146).

"Faktumet, att Du har blivit döpt i **Faderns, Sonens och den Helige Andes** namn, är en garanti för, att om Du åberopar Deras hjälp, kommer **dessa makter** att bistå Dig i varje nödläge" (*Testimonies*, Band 6, 1900, s. 99).

"De, som påstår sig vara Kristi efterföljare, utlovar sin lydnad i samband med sitt dop. När de träder ned i vattnet, lovar de i närvaro av **Fadern, Sonen och den Helige Ande**, att de därefter skall vara döda inför världen och dess lockelser, och att de tänker stiga upp ur vattengraven, för att vandra i det nya livet, där de lyder Guds krav" (*Manuskript 80*, den 1. August, 1903; *Manuscript Releases*, Band 1, s. 222; *Manuscript Releases*, Band 1, s. 312; *Sermons and Talks*, Band 2, s. 228).

De tre makterna i Gudomen

"**De tre högsta makterna i himmelen** slog samman Sina förmågor, för att organisera en församling bestående av medlemmar, som skulle skilja sig från världsligt intresserade och tjänande individer genom den andliga naturen hos sin bekännelse och sin praktiska gudsfruktan" (*Manuskript 27 ½*, den 19. April, 1900, s. 4).

“**Tre särskilda väsen, Fadern, Sonen** och den Helige Ande, samverkar för människors bästa. **De står förenade** i Sin verksamhet, för att göra församlingen på jorden lik den i himmelen. De ställer himmelens resurser till förfogande åt dem, som värdesätter och sprider dessa andliga skatter vidare, varvid de förmerar dem, genom att använda dem till Guds ära” (*Manuskript 27 ½*, den 19. April, 1900, s. 7).

“I Faderns, Sonens och den Helige Andes namn sänks personen ned i vattengraven. Där begravs vederbörande med Kristus i dopet. Han eller hon lyfts därpå upp, för att leva ett nytt liv i trofasthet mot Gud. **De tre stora makterna i himmelen** bevittnar detta; de syns inte, men närvarar...

Arbetet specificeras för varje själ, som har erkänt sin tro på Jesus Kristus i och med dopet, och har erhållit löftet från **de tre personerna, Fadern, Sonen och den Helige Ande**” (*Manuskript 57*, den 12. Augusti, 1900, s. 4; *The Faith I Live By*, s. 146).

“Vår helgelse är ett verk, som utförs av Fadern, Sonen och den Helige Ande. Därmed förverkligas det förbund, som Gud har ingått med dem, som sluter sig till Honom, för att stå sida vid sida med Honom, Hans Son och Hans Ande i helig gemenskap. Har Du blivit född på nytt? Har Du blivit ett nytt väsen i Kristus Jesus?

Samverka i så fall med **de tre stora krafterna i himmelen**, som strävar för Dig” (*Manuskript 11*, den 5. Februari, 1901, s. 2).

“Vi blir döpta i Faderns och Sonens samt den Helige Andes namn, och **dessa tre väldiga, oändliga makter** har tillsammans ingått en pakt om, att verka å våra vägnar, om vi bara vill samarbeta med dem” (*Manuskript 144*, 1901; *Lift Him Up*, s. 109; *Sermons and Talks*, Band 2, den 3. April, 1901, s. 167).

“**Gudomen** kände djupt medlidande för släktet, varpå **Fadern, Sonen och den Helige Ande ingick förbund om, att förverkliga frälsningsplanen**” (*Counsels on Health*, s. 222).

“Fadern, Sonen och den Helige Ande, de tre heliga dignitärerna i himmelen, har deklarerat, att de tänker stärka människor, till att besegra mörkrets makter. Alla himmelrikets resurser utlovas till dem, som genom sina doplöften har ingått förbund med Gud” (*Manuskript 92*, den 22. September, 1901, s. 9).

“Kristus har gett Er ett arbete att utföra. Hans befallning lyder: Gå ut i hela världen och vinn lärjungar i varje nation, samt döpa dem i Faderns och Sonens samt den Helige Andes namn. Innan lärjungarna skall gå över tröskeln, skall de bära avtrycket från det heliga namnet, de skall döpa de troende i den himmelska världens **treeniga**

maktens namn. Ceremonin gör intryck på det mänskliga sinnet, när det kristna livet inleds. Detta betyder väldigt mycket. Frälsningsverket är ingen småsak, utan är så väldigt omfattande, att mänskliga väsen uttrycker sin tro, genom att gripa tag i **de högsta auktoriteterna**. Fadern, Sonen och den Helige Ande, **den eviga Gudomen**, involveras i den handling, som krävs, för att försäkra personen i fråga om himmelens samlade stöd, för att bli ett med **de treeniga makterna**. Därpå skall personen delta i deras stora verk, varvid de himmelska krafterna lierar sig med vederbörande och skänker honom eller henne himmelsk energi. Därigenom blir individen delaktig av den gudomliga naturen och Kristi medarbetare” (*Manuskript 45*, den 14. Maj, 1904, s. 9, 10; delvis i *The Upward Look*, s. 148).

“Fadern går ej att beskriva med jordiska ting. **Fadern utgör kroppsligen Gudomens samlade fullhet**, och låter sig inte ses med dödliga ögon. **Sonen är en bild av Gudomens samlade fullhet**. Guds Ord tillkännager, att Han är “hans väsens avbild” {Hebréerbrevet 1:3, *Reformations-Bibeln*}. “Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv” {Johannesevangeliet 3:16}. Här framgår Faderns personlighet. **Hjälparen, som Kristus lovade att sända efter Sin**

himmelsfärd, är Anden i Gudomens hela fullhet. Anden levandegör kraften hos Guds nåd åt alla, som tar emot och tror på Kristus som en personlig Frälsare. **Det förekommer tre levande personer i den himmelska trion**. I dessa tre stora maktens namn – Fadern, Sonen och den Helige Ande – blir de, som tar emot Kristus i levande tro, döpta. Dessa makter samverkar med himmelens lydiga undersåtar i deras försök, att leva det nya livet i Kristus” (*Special Testimonies*, Serie B, Nr. 7, sid. 62-63; *Evangelism* s. 615).

“Det är meningen, att vi skall förena våra krafter med **de tre högsta makterna i himmelen**, Fadern, Sonen och den Helige Ande, och dessa krafter kommer att verka genom oss, görande oss till Guds medarbetare” (*Special Testimonies*, s. 617).

“I första kapitlet av Andra Petrusbrevet beskrivs det kristna livets stegvisa framåtskridande. Hela kapitlet utgör en djupgående, väsentlig lärdom. Om personen, genom att ta emot de kristna dygderna, utför adderandet, har Gud lovat, att Han personligen skall utföra multiplicerandet. ‘Må nåd och frid föröka sig hos er genom Guds och vår Herres, Jesu kunskap’ {Andra Petrusbrevet 1:2}. Arbetet specificeras för varje själ, som har erkänt sin tro på Jesus Kristus i och med dopet, och har erhållit löftet från **de tre**

personerna, Fadern, Sonen och den Helige Ande” (Manuskript 57, 1900).

“I vems namn blev Du döpt? Du steg ned i vattnet i **de tre väldiga himmelska Storheternas** namn – Faderns, Sonens och den Helige Andes. I Faderns och Sonens samt den Helige Andes namn begravdes Du med Kristus i dopet; och Du lyftes upp ur vattnet, för att leva ett nytt liv” (Sermons and Talks, Band 1, den 20. Oktober, 1906, s. 363).

“Det är här, som den Helige Andes verk kommer in i bilden, efter dopet. Man döps i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. Man reses upp ur vattnet, för att hädanefter leva ett nytt liv – efter att ha begravt det gamla. Man föds för Guds skull, och man omfattas av kraften hos **de tre heligaste väsendena i himmelriket**, som förmår att avhålla en från att falla i synd” (Manuskript 95, den 20. Oktober, 1906, s. 8; Manuscript Releases, Band 7, sid. 267, 268; Sermons and Talks, Band 1, sid. 367, 368).

“I vems namn blir vi döpta? **Jo, i Faderns och Sonens samt den Helige Andes namn – de tre mäktigaste krafterna i de himmelska salarna.** De svär vid Sig Själva å våra vägnar. Vi får göra anspråk på den styrka och den seger, som de kan skänka oss, när vi står inför världen. Det skall vi dock inte göra, för att apa efter dess modeväxlingar, eller studera modeböcker, utan i ödmjukhet vandra med vår Gud. ’Ty

ni har dött och ert liv är dolt med Kristus i Gud. När Kristus träder fram, han som är vårt liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom’ [Kolosserbrevet 3:3-4]. Vanära därför icke Din Frälsare genom lättsinne, eller svammel, eller genom att trakta efter sakerna i denna värld” (Sermons and Talks, Band 2, s. 287).

“De, som förkunnar den tredje ängels budskap, måste iföra sig Guds hela vapenrustning, på det att de måtte kunna stå modigt på sin post, mötande förklenande och lögn, utkämpande trons goda strid, stående emot fienden med uttrycket “Det står skrivet”. Se till, att de **tre stora makterna i himmelen, Fadern, Sonen och den Helige Ande, förblir Era hjälpare.** Dessa krafter verkar med den, som ger sig utan förbehåll till Gud. Himmelens styrka står till förfogande åt dem, som i sanning tror på Gud. Den, som förtröstar på Gud, omges av en ogenomtränglig mur” (The Southern Watchman, den 23. Februari, 1904, s. 122).

“Den som älskar hjärtats renhet, den vilkens läppar talar ljuvligt, hans vän är konungen’ (Ords 22:11). I tro kan vi se Gud redan här och nu. I vardagslivets många olika händelser kan vi se hans godhet och omvårdnad, hur han leder och beskyddar oss. Vi vet att det är samma Gud som ledde Jesus och uppenbarade sig i hans jordeliv. **Den helige Ande hjälper oss att varsebli och glädjas åt denna gudomliga närvaro.**

De renhjärtade ser Gud på ett nytt och kärt sätt, de vet att han har del i frälsningsverket liksom Jesus. De ser hans rena majestätiska väsen och önskar återspegla det som hans avbilder. De ser honom som en fader som längtar efter att krama om sina ångerfyllda barn och fylls av utesäglig glädje” (*Thoughts from the Mount of Blessing*, s. 26).

“Då Jesus beskrev den helige Andes uppgift för sina apostlar, försökte han inspirera dem med den glädje och det hopp som hade inspirerat honom själv. Han gladd sig över den omfattande hjälp som han hade kunnat åstadkomma för sin församling. Den helige Ande var den främsta av alla gåvor som han kunde utbedja sig av sin Fader för sitt folks förkovran. Anden skulle ges som en förnyande kraft. Utan detta skulle Kristi offer ha varit till ingen nytta. Ondskans makt hade ökat under århundraden och människors underkastelse under den sataniska fångenskapen var otrolig. Människor kunde stå emot och övervinna synden bara genom den väldiga kraft som den tredje personen i gudomen utövade. Han skulle inte komma med någon begränsad kraft utan **i fullheten av gudomlig makt. Det är Anden som förverkligar det som utverkats av världens Återlösare.** Det är genom Anden som sinnet renas. Genom Anden blir den troende delaktig av den gudomliga naturen. Kristus har gett sin Ande som en

gudomlig kraft, för att vi skall kunna övervinna alla nedärvda och tillägnade benägenheter till det som är ont och för att överföra sitt eget väsens egenskaper till sin församling. Om Anden sade Jesus: 'Han skall förhärlika mig.' Jesus kom för att förhärlika Fadern genom att uppenbara hans kärlek. På samma sätt skulle Anden förhärlika Kristus genom att uppenbara hans godhets välbehag för världen. Själva Guds bild skulle återges i mänskligheten. Guds ära, Kristi ära har knutits till fullkommandet av hans folks karaktär” (*Vändpunkten*, s. 673).

“**Gudomens tre krafter** har lovat, att de skall förverkliga Guds avsikt, som Han hade med att skänka världen Sin utesäglig rika gåva: Sin Son” (*Review & Herald*, den 18. Juli, 1907).

“De, som genom att låta sig döpas för Gud tillkännagett sin tro på Kristus, och sin död gentemot sitt gamla liv i synd, har inlett sitt förbundsförhållande med Gud. **De tre makterna inom Gudomen, Fadern, Sonen och den Helige Ande,** har lovat, att med Sin styrka och verkningsgrad eller effektivitet stötta dem i deras nya liv i Kristus Jesus” (*Australasian Union Conference Record*, den 7. Oktober, 1907).

“Närvaron av Fadern, Sonen och den Helige Ande, de tre mäktigaste krafterna i världssalltet och De, i vars namn den troende blir döpt, utlovas åt varje kämpande själ. Denna närvaro skänker nåd

och styrka åt alla, som vakar och ber, åt alla, som renar själen medelst lydnad mot sanningen” (*Pacific Union Recorder*, den 2. Juli, 1908; *The Watchman*, den 15. December, 1908)!

“Herren har gett ett löfte om, att Han skall få Sitt namn prisat på jorden. Vilken kraft Han har lovat till alla, som vill samverka med himmelriket! **De tre högsta makterna i universum** har tagit i hand på, att de skall stötta dem, som uppsöker de förlorade” (*Review & Herald*, den 12. Augusti, 1909).

“Dopet är en ytterst allvarsmättad ceremoni. När helt igenom omvända män och kvinnor döps i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn, betraktar dessa **tre representanter för himmelsk myndighet** scenen, och godtar de löften, som mänskliga väsen har avlagt om, att därefter vandra i ett nytt liv” (*Brev 174*, den 21. December, 1909, s. 1; *Manuscript Releases*, Band 6, s. 29).

Så här långt har Du sett, vad Bibeln berättar om Gudomen, och Du har också förnummit eller märkt, att många citat från Ellen G. White står i fulländad samklang med Bibeln. Nu tänker vi jämföra detta med den Romersk-katolska Kyrkans undervisning. Där används inte ordet Gudomen, utan ordet Treenigheten.

Följande är katolikernas lära om Treenigheten

“Sonen utgår från Fadern och den Helige Ande utgår från dem båda – “Fadern ger upphov till Sonen, och Sonen utgår från Fadern. Fadern och Sonen andas fram den Helige Ande, och Han utgår från dem, **som från en Källa.**” – “En Gud i tre Personer” (*My Catholic Faith: A Manual of Religion*, Louis Laravoire Morrow, biskop i Krishnagar).

“Sonen utgår från Fadern; den Helige Ande utgår från Fadern och Sonen” (*The Catholic Encyclopedia*, upplagan från 1914, artikeln “Holy Ghost”).

“Den Helige Ande är Kristi Ande. Han är också Faderns Ande.” (Så resonerar Sankt Augustin i *Joan*, tr. Xcix, 6, 7, i PL, XXXV, s.188.)

“Liksom det bara finns en Fader, liksom det bara finns en Herre eller en Son, finns det bara en Ande, som därigenom är bådas Ande.” (Så resonerar Sankt Augustin i *Joan*, tr. Xcix, 6, 7, i PL, XXXV, 188.)

“I det, att den Helige Ande kommer från Fadern och Sonen, utgår Han likväl från dem som från ett enda upphov. Den Helige Ande utgår från de två, inte för att de är skilda väsen, utan för att deras gudomliga fullkomlighet utgör en enhet. I tillägg är detta den kyrkliga traditionens uttryckliga

undervisning, vilken formulerats koncist av Sankt Augustin” (*De Trin.*, lib. V, c. xiv, i P.O., XLII, s. 921).

“Vi bekänner, att den Helige Ande av evighet utgår från Fadern och Sonen, inte som från två upphov, utan som från ett upphov, inte som från två utandningar, utan som från en enda utandning. Gåtan med Treenigheten är den bärande läran hos den katolska tron. På den vilar kyrkans övriga lärosatser” (Denzinger, *Enchiridion*, 1908, n. 460a).

“Fastän de Tre Personerna är En Gud, är de skilda personer: Fadern har nämligen inget ursprung, Han kom från ingen. Sonen är dock född, Han kommer endast från Fadern. Den Helige Ande kommer eller utgår från både Fadern och Sonen” (hämtat ur *The Basic Catholic Catechism*, av kyrkoherde William G. Most).

“Och Kyrkomötet i Firenze {Florens}, 1338-1445 e.Kr., kan hjälpa oss på den här punkten.

Kyrkomötets avgränsningar eller definitioner rörande Treenigheten är egentligen lika lättfattliga som ett, två, tre... fyra. Det lärde ut, att Gud har en natur, och att det förekommer två upphov, tre personer och fyra släktskapsförhållanden, som utgör den Välsignade Treenigheten. Sonen “utgår” från Fadern, och den Helige Ande “utgår

från Fadern och Sonen”. Dessa är de två upphoven hos Gud. Och dessa är grundläggande för de fyra släktskapsförhållanden, som binder ihop de tre personerna i Gud. Dessa är de fyra eviga släktskapsförhållandena inom Gud:

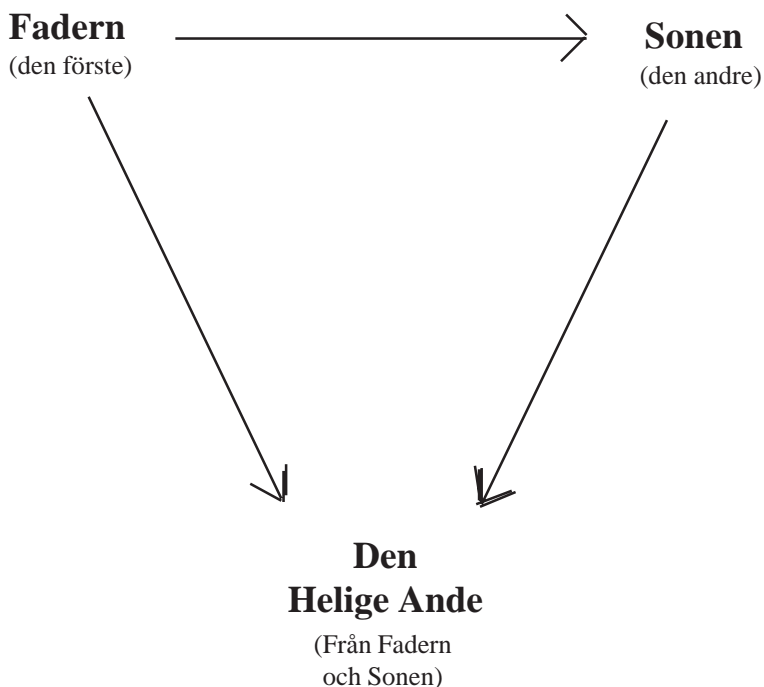
1. Fadern alstrar aktivt och evigt Sonen, vilket utgör Guds person, Fadern.

2. Sonen blir passivt alstrad av Fadern, vilket utgör Sonens person.

3. Fadern och Sonen andas aktivt den Helige Ande i form av det enda förhållandet inom Guds inre liv, som inte utgör en. Det beror på, att Fadern och Sonen redan utgör personer i förhållande till varandra genom de två första förhållandena. Det är därför, som CCC 240 lär “[Den Andre Personen inom den Välsignade Treenigheten]” är Son blott i förhållande till Fadern.

4. Den Helige Ande andas passivt av Fadern och Sonen, utgörande den Helige Andes person” (*Catholic Answers*, Explaining the Trinity, den 20. Juni, 2014).

Katolska Kyrkan har format sin Treenighetsmodell så här:

Katolska Kyrkan tror, att Fadern är den egentlige Guden. Jesus Kristus har fötts/skapats av Honom i himmelen, och den Helige Ande kommer gemensamt från Gud Fadern och Hans Son Jesus Kristus. Många kristna har tyvärr tagit till sig en liknande lära. De tror inte, att den Helige Ande är den tredje personen i Gudomen, utan att Han kommer från Fadern och Sonen. Om Kristus hade skapats eller fötts av Fadern, skulle Han ha varit den andre, men Kristus är den förste. I begynnelsen var Han med Fadern. Vidare: Om Kristus hade fötts av Fadern, kunde Han inte vara vår Frälsare.

Anmärkning – falsarier om Treenigheten

* Sonen och den Helige Ande hade en början (efter Fadern).

* Sonen föddes av Fadern i himmelen. (Om så var fallet, kan Han inte vara vår Frälsare, eftersom inget skapat väsen kan vara vår Frälsare).

* Den Helige Ande är en kraft, som kommer från Fadern och Sonen.

Jehovas Vittnen har en liknande lära om Fadern, Sonen och den Helige Ande – påminnande om Katolska Kyrkans. Såsom Du snart kommer att bli varse, har många kristna godtagit en liknande lärosats, och de bedrar andra kristna med sin undervisning. Måtte Gud bidra till, att var och en genomskådar Satans lurendrejeri och håller fast vid Bibelns lära! Skillnaden mellan de två lärorna är så stor, att var och en av oss måste ta ställning. Jesus säger: “Jag är vägen, **sanningen och livet**. Ingen kommer till Fadern utom genom mig” (Johannesevangeliet 14:6). Paulus skriver: “en Herre, **en tro**, ett dop” (Efésierbrevet 4:5).

Alltså förekommer det inte många vägar, sanningar och trosinriktningar, utan vi skall följa den smala vägen, vi måste följa Kristus, vår Frälsare, i fotspåren. Måtte den Helige Ande leda Dig in i hela sanningen!

I det välsignade hoppet,

Abel & Bente Struksnes, KIT,

Vestrumsbygda 26,

2879 Odnes,

Norge

www.endtime.net

För ytterligare information, var snäll läs boken

The Trinity

What Has God Revealed?

Objections Answered

Glyn Parfitt

Tryckt i Australien av Signs
Publishing Company, Victoria,
Australia

När jag ser din himmel, dina fingrars verk...

